Cürek Akşamları

— *ahmet-koken* · 26 Nisan 2010

CÜREK AKŞAMLARI Tedirgin bir mum ışır Cürek akşamlarında
Uzak tıkırtılarla bir tren çığlıklanır
Ve bir hüzün dolaşır pencere camlarında
Dolup taşan bir yürek, ağlamaktan utanır
Göz yaşı bir büyük sır, Cürek akşamlarında.

Gök,işlenmiş bir bakır Cürek akşamlarında
Yer,ateşte eriyen kurşun gibi şekilsiz
Şu yetim güvercinler,sarı ev damlarında
Köye ayak bastığım günden bu yana dilsiz
Yetmez acıma sabır,Cürek akşamlarında.

Evet,bitmez bu kahır Cürek akşamlarında
Dört duvar arasında tükeneceğim pul pul
Öldüren bir sessizlik bahçenin çamlarında
Kanat çırpan bir kuş yok, ufkuma usul usul
Dakika, sanki asır Cürek akşamlarında.

Yakacak çatır çatır Cürek akşamlarında
Varlığımı kuşatan bu yalnızlık ateşi
Düşlere tutsak oldum ömrümün baharında
İsyanımın dünyada,bulunmaz belki eşi
Hançer gibi her satır, Cürek akşamlarında.

Ahmet KÖKEN